संतानसंधिर्विज्ञयो दारिकादानपूर्वकः । सिद्धः संगतसंधिस्तु मैत्रीपूर्व उदाक्तः ॥ १०१॥ यावदायुःप्रमाणास्तु समानार्यप्रयोजनं । संपत्ती वा विपत्ती वा कार्णीयां न भियते ॥ ११०॥ संगतसंधिर्वेह प्रकृष्टवात् सुवर्णवत् । अपरैः संधिकुशलैः काञ्चनः स उदाकृतः ॥ १११॥ श्रात्मकार्यस्य सिद्धिं तु समुद्दिश्य क्रियेत यः । स उपन्यासकुशल्तिरूपन्यास उदाक्तः ॥ ११२॥ मयास्योपकृतं पूर्वं ममाप्येष किर्ष्यति । इति यः क्रियते संधिः प्रतीकारः स उच्यते ॥ ११३॥ उपकारं करोम्यस्य ममाप्येष करिष्यति। श्रयं चापि प्रतीकारो रामसुप्रीवयोरिव ॥ ११४॥ एकार्थां सम्यगुद्दिश्य क्रियां यत्र हि गक्ति । समं हि तत्प्रमाणास्तु स च संयोग उच्यते ॥ ११५॥ श्रावयोर्षाधमुख्येस्तु मद्र्यः साध्यतामिति । यस्मिन् पणास्तु क्रियते स संधिः पुरुषान्तरः ॥ ११६॥ वयेकेन मदीयो जर्थः संप्रसाध्यस्वसाविति। यत्र शत्रुः पणं कुर्यात् सो प्रदृष्टपुरुषः स्मृतः ॥ ११७॥ यत्र भूम्यकदेशेन पणेन रिपुदर्जितः। संधीयते संधिविद्गिराद्षः स उदाक्तः ॥ ११६॥ स्वसैन्येन तु संधानमात्मामिष उदाक्तः। क्रियते प्राणर्चार्यं सर्वदानारुपग्रकः ॥ १११॥

20

10

15